DECIZII

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 30 septembrie 2013

de stabilire a celei de a treia și ultimei serii de regiuni pentru începerea operațiunilor Sistemului de informații privind vizele (VIS)

[notificată cu numărul C(2013) 5914]

(Numai textele în limbile bulgară, cehă, croată, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză sunt autentice)

(2013/493/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS) [1], în special articolul 48 alineatul (4),

întrucât:

(1) Articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 prevede punerea în aplicare treptată a operațiunilor VIS. În Decizia 2010/49/CE [2] și în Decizia de punere în aplicare 2012/274/UE [3] Comisia a stabilit prima, respectiv a doua, serie de regiuni pentru începerea operațiunilor Sistemului de informații privind vizele (VIS). Acum este necesar să se stabilească cea de a treia și ultima serie de regiuni în care datele care urmează să fie prelucrate în VIS, inclusiv fotografiile și datele dactiloscopice, să fie colectate și transmise către VIS în cazul tuturor cererilor de viză din regiunea vizată.

(2) Articolul 48 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008 prevede stabilirea ordinii regiunilor în scopul introducerii VIS pe baza următoarelor criterii: riscul imigrației ilegale, amenințările la adresa siguranței interne a statelor membre și fezabilitatea culegerii datelor biometrice din toate zonele din regiune.

(3) Comisia a efectuat, prin prisma acestor trei criterii, o evaluare a regiunilor care nu sunt reglementate prin Decizia 2010/49/CE și Decizia de punere în aplicare 2012/274/UE, luând în considerare, în cazul primului criteriu, elemente cum ar fi ratele medii de refuz al vizei, ratele de refuz al intrării și ratele de resortisanți ai țărilor terțe identificați ca aflându-se în situație de ședere neregulamentară pe teritoriul statelor membre; în cazul celui de al doilea criteriu, a fost luată în considerare o evaluare a amenințărilor, efectuată de Europol, iar în cazul celui de al treilea criteriu, faptul că unele dintre regiunile avute în vedere cuprind țări terțe cu teritorii vaste sau cu un număr foarte mare de solicitanți de viză.

(4) Data de începere a operațiunilor în fiecare dintre regiunile definite prin prezenta decizie urmează să fie stabilită de Comisie în temeiul articolului 48 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008.

(5) Având în vedere că Regulamentul VIS se bazează pe acquis-ul Schengen, Danemarca a notificat transpunerea Regulamentului VIS în dreptul său național, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene. Prin urmare, Danemarca are obligația, în temeiul dreptului internațional, de a pune în aplicare prezenta decizie.

(6) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [4]. Prin urmare, Regatul Unit nu are obligații în temeiul prezentei decizii și nu face obiectul aplicării acesteia.

(7) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen [5]. Prin urmare, Irlanda nu are obligații în temeiul prezentei decizii și nu face obiectul aplicării acesteia.

[1] JO L 218, 13.8.2008, p. 60.
[2] JO L 23, 27.1.2010, p. 62.
[3] JO L 134, 24.5.2012, p. 20.
[4] JO L 131, 1.6.2000, p. 43.
[5] JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

(8) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([1]), care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([2]) privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv.

(9) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([3]), care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([4]).

(10) În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([5]).

(11) În ceea ce privește Ciprul, prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta, în sensul articolului 3 alineatul (2) din Actul de aderare din 2003.

(12) În ceea ce privește Bulgaria și România, prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005.

(13) În ceea ce privește Croația, prezenta decizie constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care are legătură cu acesta, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2011.

([1]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.
([2]) JO L 176, 10.7.1999, p. 31.
([3]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.
([4]) JO L 53, 27.2.2008, p. 1.
([5]) JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

(14) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului înființat în temeiul articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ([6]),

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regiunile în care începe colectarea și transmiterea datelor către Sistemul de informații privind vizele (VIS), care urmează regiunilor stabilite prin Decizia de punere în aplicare 2012/274/UE, în conformitate cu articolul 48 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 767/2008, sunt următoarele:

— a douăsprezecea regiune:

Costa Rica;

El Salvado;,

Guatemala;

Honduras;

Nicaragua;

Panama;

— a treisprezecea regiune:

Canada;

Mexic;

Statele Unite;

— a paisprezecea regiune:

Antigua și Barbuda;

Bahamas;

Barbados;

Belize;

Cuba;

Dominica;

Republica Dominicană;

Grenada;

Guyana;

Haiti;

Jamaica;

Saint Kitts și Nevis;

Saint Lucia;

Saint Vincent și Grenadine;

Suriname;

Trinidad și Tobago;

([6]) JO L 381, 28.12.2006, p. 4.

— a cincisprezecea regiune:

Australia;

Fiji;

Kiribati;

Insulele Marshall;

Micronezia;

Nauru;

Noua Zeelandă;

Palau;

Papua-Noua Guinee;

Samoa;

Insulele Solomon;

Timorul de Est;

Tonga;

Tuvalu;

Vanuatu;

— a șaisprezecea regiune:

Albania;

Bosnia și Herțegovina;

fosta Republică iugoslavă a Macedoniei (FYROM);

Kosovo ([1]);

Muntenegru;

Serbia;

Turcia;

— a șaptesprezecea regiune:

Armenia;

Azerbaidjan;

Belarus;

Georgia;

Republica Moldova;

Ucraina;

— a optsprezecea regiune:

Rusia;

— a nouăsprezecea regiune:

China;

Japonia;

Mongolia;

Coreea de Nord;

Coreea de Sud;

Taiwan;

— a douăzecea regiune:

Bangladesh;

Bhutan;

India;

Maldive;

Nepal;

Pakistan;

Sri Lanka:

— a douăzeci și una regiune:

Andorra;

Sfântul Scaun;

Monaco;

San Marino;

— a douăzeci și doua regiune:

Irlanda;

Regatul Unit;

— a douăzeci și treia regiune:

Austria;

Belgia;

Bulgaria;

Croația;

Cipru;

Republica Cehă;

Danemarca;

Estonia;

Finlanda;

Franța;

Germania;

Grecia;

Ungaria;

Italia;

Islanda;

Letonia;

Liechtenstein;

Lituania;

Luxemburg;

Malta;

Țările de Jos;

Norvegia;

([1]) Această desemnare nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999 și cu Avizul CIJ privind declarația de independență a Kosovo.

Polonia;

Portugalia;

România;

Slovacia;

Slovenia;

Spania;

Suedia;

Elveția.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei, Republicii Bulgaria, Republicii Cehe, Republicii Federale Germania, Republicii Estonia, Republicii Elene, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Republicii Croația, Republicii Italiene, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Marelui Ducat al Luxemburgului, Ungariei, Republicii Malta, Regatului Țărilor de Jos, Republicii Austria, Republicii Polone, Republicii Portugheze, României, Republicii Slovenia, Republicii Slovace, Republicii Finlanda și Regatului Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 30 septembrie 2013.

Pentru Comisie

Cecilia MALMSTRÖM

Membru al Comisiei